

بولتن اخبار کارگری

شماره ۳۵

۲۰ نوامبر ۲۰۱۱

WWW.NAHADHA.BLOGSPOT.COM

دستگیری و زندان علی نجاتی

بنابر خبر رسیده به کمیته هماهنگی، علی نجاتی کارگر و عضو هیات مدیره سندیکای کارگران هفت تپه، امروز مورخ ۲۱/۸/۹۰ پس از مراجعه به دادگاه جهت ارائه مدارک پزشکی دال بر عدم امکان تحمل حبس یک ساله، دستگیر و روانه زندان دزفول شد. این در حالی است که در خبر های قبلی نیز اعلام شد به دلیل ناراحتی قلبی، وضعیت جسمی علی نجاتی مناسب نبوده و قادر به تحمل حبس یک ساله نمی باشد. در صورت عدم توجه مقامات قضایی به وضعیت وی و محبوس کردن او، تمامی عواقب امر متوجه مقامات قضایی خواهد بود و آنان باید مسؤولیت هرگونه اتفاق برای نجاتی را بر عهده گرفته و پاسخگو باشند.

خبر های تکمیلی در مورد دستگیری و وضعیت علی نجاتی به اطلاع شما خواهد رسید.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری 21 آبان ۱۳۹۰

انتقال رضا شهبایی به بیمارستان در اثر وخامت اوضاع جسمی

رضا شهبایی کارگر زندانی در بند ۲۰۹ زندان اوین در روز یکشنبه ۱۵ آبانماه به دلیل وخامت اوضاع جسمی اش و برای بررسی پزشکی به بیمارستانی خارج از زندان برده شد. شهبایی در مدت نزدیک به ۱۸ ماه حبس و تحمل فشارهای جسمی و روحی فراوان علاوه بر مشکلاتی در کبد و قلب دچار عوارض و درد و گرفتگی در گردن شده است که باعث بی-حسی در سمت چپ بدن و دستان-اش شده است و به دلیل شدت درد و بیماری ناچارن به کلینیک عراقی در شرق تهران برده شد و از گردن او تصویربرداری ام.آر.آی انجام گرفت. رضا در تماس با خانواده اش همچنین اعلام کرده که به هنگام رفت و برگشت در مسیر، توانسته است پس از مدت ها آسمان شهر و کوه-های برف گرفته-ی شمال تهران که زندان اوین در دامنه-ی آنها قرار گرفته را ببیند.

همچنین قابل ذکر است که کارشناس پرونده-ی شهبایی برای تحت فشار قرار دادن او و اعضای خانواده-اش برخلاف دستور مکتوب دادستان تهران، نامه ی ملاقات حضوری را نپذیرفته و اعلام کرده فقط باید با دستور قاضی پرونده ملاقات حضوری انجام گیرد؛ این در حالی است که دادستان تهران به عنوان مدعی-العموم، مقامی است که علیه رضا ایراد اتهام کرده و قاعدتن او باید برای ملاقات یا عدم ملاقات حضوری تصمیم گیرنده باشد. اما کارشناس پرونده با ایفای نقش کاسه-ی داغ تر از آتش از انجام ملاقات حضوری جلوگیری کرده است.

رضا شهبایی کارگر و عضو هیات مدیره ی سندیکای کارگران شرکت واحد که از ۲۲ خرداد ۸۹ در بازداشت است تنها به دلیل دفاع از حقوق کارگران دستگیر شده و در اینهمه مدت تحت فشار و اذیت قرار گرفته و با وجود مشکلات و عوارض و دردهای شدید جسمی، تا کنون هیچ یک از اتهامات کذب وارد شده از سوی بازجو (کارشناس) را نپذیرفته است.

خبر شماره ۱۹ درباره-ی رضا شهبایی - ۱۶ آبانماه ۱۳۹۰

پس از سه سال هنوز هم تاوان می دهیم - سندیکای کارگران هفت تپه

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه که در آبانماه هزار و سیصد و هشتاد و هفت به عنوان تشکل مستقل کارگری و با همت کارگران شریف نیشکر هفت تپه تاسیس شده است اکنون در حالی وارد چهارمین سال فعالیت کارگری خود شده است که دستاوردهای تلخ و شیرینی از خود بجا گذاشته است.

شیرین از این لحاظ که تاسیس این سندیکا هم دستاوردهای مثبتی برای کارگران نیشکر هفت تپه داشته و نقش مهمی در بهبود زندگی کارگران این موسسه ایفا نموده است و هم باعث گردیده است که ما کارگران نیشکر هفت تپه از عزت و ارج انسانی به مراتب بیشتری برخوردار گردیم. دستاوردهایی که قبلا نیز در موارد مختلف بدان پرداخته ایم. اما تلخ ازین روبرو نیستند، بلکه در میان این این نهادها برای کمک به این سندیکاهای و جلب نظر مثبت آنان مسابقه برقرار است. اما نیکوفرده، علی نجاتی، جلیل احمدی، قربان علیپور، محمدحیدری مهر و رضارخشان) تحت شدیدترین فشارها از طرف نهادهای امنیتی و قضایی قرار گرفتیم. مصائبی از تحمل زندان گرفته تا اخراج از کار.

اما برآستی چرا؟ ما چه گناهی مرتکب شده ایم؟ جز اینکه حق خود را می

مختلف بدان پرداخته ایم. اما تلخ ازین روبرو نیستند، بلکه در میان این این نهادها برای کمک به این سندیکاهای و جلب نظر مثبت آنان مسابقه برقرار است. اما نیکوفرده، علی نجاتی، جلیل احمدی، قربان علیپور، محمدحیدری مهر و رضارخشان) تحت شدیدترین فشارها از طرف نهادهای امنیتی و قضایی قرار گرفتیم. مصائبی از تحمل زندان گرفته تا اخراج از کار.

اما برآستی چرا؟ ما چه گناهی مرتکب شده ایم؟ جز اینکه حق خود را می

محرومیت از حداقل نیازهای زندگی محکوم می شوند؟ این همه بیعدالتی، از زندان گرفته تا اخراج و تا جریمه نقدی همه و همه نشان ازین واقعیت می دهد که گویا ما گناهی کرده ایم که پس از سه سال، هنوز هم نابخشودنیست و گذشت زمان

محکومیت ابلاغ مجدد احکام شیت امانی و صدیق کریمی

دادگاه اجرای احکام سنندج، احکام پیش‌تر لغو شده‌ی صدیق کریمی و شیت امانی را مجدد و جهت اجرا به آنان ابلاغ کرده است. شیت امانی و صدیق کریمی از اعضای اتحادیه‌ی آزاد کارگران ایران هستند که به همراه ۱۱ نفر دیگر از کارگران در مراسم اول ماه سال ۸۶ در سنندج دستگیر شدند و پس از ۵۰ روز زندان آزاد گردیدند. دادگاه انقلاب سنندج در سال ۸۶ برای آنان و سایر کارگران دستگیر شده احکام زندان و شلاق صادر کرد، اما این احکام در پی اعتراضات کارگران توسط رئیس قوه قضاییه‌ی وقت لغو شد. اکنون و پس از گذشت چند سال، قوه‌ی قضاییه تصمیم گرفته است این فعالین کارگری را به جرم دفاع از حقوق کارگران، به سزای اعمال‌شان برساند!

کمیته‌ی هماهنگی کلیه‌ی احکام صادره علیه کارگران و فعالین کارگری، از جمله ابلاغ مجدد احکام آقایان شیت امانی و صدیق کریمی را به شدت محکوم می‌کند.

کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری ۱۷ آبانماه ۱۳۹۰

تایید حکم صادره علیه مهرداد امین وزیری

طی پیامی که به مهرداد امین وزیری فعال کارگری رسیده، حکم صادره علیه وی تایید شد. نامبرده طی احضاریه‌ی ای پس از مراجعه به شعبه یک دادگاه انقلاب سنندج در تاریخ ۳۰/۷/۹۰ به دلیل اتهامات واهی دادگاهی شد که به یک سال حبس که در ۵ سال تعلیق شده، محکوم شد. وی در تاریخ ۱۰ بهمن ماه سال ۸۹ در محل کار خود بازداشت و پس از یک هفته با قرار وثیقه ۳۰ میلیون تومانی از زندان آزاد شد.

کمیته‌ی هماهنگی کلیه‌ی احکام صادره علیه کارگران و فعالین کارگری را به شدت محکوم کرده و خواهان آزادی تمامی زندانیان سیاسی در بند می‌باشد.

کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری ۱۷ آبان ماه ۱۳۹۰

کارکنان شرکت تالیا تجمع کردند

جمعی از کارکنان شرکت مخابراتی تالیا در مقابل دفتر این شرکت به دلیل عدم دریافت ۴ ماه حقوق خود تجمع کرده‌اند. جمعی از کارکنان شرکت تالیا به دلیل عدم دریافت حقوق بیش از ۴ ماه خود تجمع کرده و خواستار پیگیری این موضوع از سوی هیات مدیره شرکت فوق شده‌اند. به گفته تجمع کنندگان اعضای هیات مدیره شرکت تالیا با این استدلال که شبکه دیگر فعالیت چندانی در کشور ندارد و وزارت ارتباطات نیز همکاری و هماهنگی با شرکت تالیا ندارد لذا شرکت فوق توانایی انجام تعهدات و مطالبات خود در قبال کارکنان و حتی سایر قسمت‌های فنی شرکت را ندارد. شرکت تالیا نخستین شبکه مستقل تلفن همراه اعتباری در ایران می‌باشد که در سال ۱۳۸۳ با استفاده از تجهیزات شرکت زمینس آغاز به کار کرد. شرکت فوق بالغ بر ۲۰۰ نفر پرسنل دارد.

درحمایت از اعتصاب کارگران پیمانی پتروشیمی امیرکبیر

اعتصاب کارگران پتروشیمی امیر کبیر واقع در منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر که در اعتراض به استنثار شرکت‌های پیمان‌کاری آغاز شده بود، بعد از سه روز در تاریخ ۱۹/۸/۹۰ به پایان رسید. این کارگران معترض عمدتاً از کارگران پیمان‌کاری شرکت فریمکو می‌باشند که در این شرکت حدود ۸۰۰ کارگر قراردادی مشغول به کار بوده و در شرایط سخت معیشتی به سر می‌برند. خواسته‌ی اصلی این کارگران همانند دیگر کارگران تحت پوشش شرکت‌های پیمانکاری، برچیده شدن بساط این شرکت‌های واسطه‌ای است. این کارگران پایان اعتصاب سه‌روزه خود را، تنها مهلتی به مسئولین جهت رسیدگی به خواسته‌های‌شان اعلام کرده‌اند.

در بهمن‌ماه سال ۸۹ نیز کارگران تحت قرارداد شرکت فریمکو در اعتراض به حقوق معوقه شش ماهه‌ی‌شان دست به اعتصابی پنج روزه زدند که با موفقیت به پایان رسید و منجر به تغییر مدیر عامل وقت شد.

کمیته‌ی هماهنگی ضمن حمایت همه‌جانبه از اعتصاب کارگران پتروشیمی امیرکبیر، بار دیگر بر لزوم اتحاد و یگانگی مبارزات

کارگران پتروشیمی در مناطق گوناگون از جمله ماهشهر، آبادان، عسلویه، تبریز، اراک و ... تأکید می‌کند.

کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری ۲۳ آبان ماه ۱۳۹۰

کارکنان هتل آرادی تجمع کردند

بیش از ۱۰۰ نفر از کارکنان هتل بزرگ آزادی به علت عدم بازگشت به کار؛ بعد از تعمیرات اساسی هتل که از سال ۸۶ شروع شده است، در مقابل این هتل تجمع کردند. این هتل که وابسته به بنیاد مستضعفان است از سال ۸۶ جهت بازسازی و تعمیرات اساسی؛ کلیه پرسنل خود را اخراج کرد و مسئولین هتل تعهدات محضری داده‌اند بعد از اتمام تعمیرات کلیه کارکنان اخراجی هتل بازگشت به کار شوند. در این مدت کلیه کارکنان از بیمه بیکاری اداره کار استفاده می‌کردند اما متأسفانه هم اکنون که تعمیرات هتل به اتمام رسیده است از آغاز به کار مجدد و ورود افراد به هتل جلوگیری به عمل می‌آید. کارگران می‌گویند در صورت عدم بازگشت به کار ما که قانونی است؛ به تجمع خود در روزهای آتی ادامه می‌دهیم. هتل بزرگ آزادی یکی از هتلهای ۵ ستاره طراز اول پایتخت با کاربری تجاری و دیپلماتیک و سابقه بیش از سه دهه فعالیت است که دارای ۴۳۲ اتاق و ۵۰ سوئیت و سایر امکانات رفاهی است.

ادامه تجمع کارگران صنایع مخابراتی راه دور شیراز

مسئولین استانی و اداره کار شیراز قول پیگیری مطالبات کارگران را از وزارتخانه می‌دهند، اما همچنان منتظر و بی‌جواب مانده‌ایم. تجمع کارگران صنایع مخابراتی راه دور شیراز که از سه روز پیش، ۲۲ آبان ماه آغاز شده است، همچنان در جلوی استانداری شیراز ادامه دارد. مسئولین استانی و اداره کار شیراز قول پیگیری مطالبات کارگران را از وزارتخانه می‌دهند، اما همچنان منتظر و بی‌جواب مانده‌ایم. وی که در این تجمع حضور دارد، افزود: این کارگران تا تحقق خواسته‌ها و مطالباتشان به تجمع ادامه می‌دهند و ما منتظر رفع مشکلاتمان هستیم و این خواسته حقوقی ماست و چیزی بیش از این نیست.

تجمع اعتراضی علیه تغییر قانون کار مقابل مجلس

فعالین کارگری، اعضای تشکل‌های مستقل کارگری و همچنین تئتی چند از اعضای

«مرگ بر نظام سرمایه‌دار»، «تغییر قانون کار، وال‌استریت ایران» و «مجلس به این بی‌غیرتی، هرگز ندیده ملتی» پرداختند. اما مسئولین خانه کارگر تلاش می‌کردند تا کارگران را آرام کنند و حتی می‌گفتند: «ما با سرمایه‌داران و وزیر کار مشکلی نداریم» و تلاش می‌کردند تنها با ذکر دو یا سه شعار مشخص سازش‌کارانه، از دادن شعارهای کارگری و مستقل جلوگیری به عمل آورند. لازم به ذکر است در این تجمع تعدادی از

در جریان این تجمع اعتراضی چند نفر از مسئولین خانه کارگر در اعتراض به تغییر برخی از مواد قانون کار صحبت‌هایی کردند، اما در مقابل جمع زیادی از کارگران به شکل خودجوش به ذکر شعارهایی از جمله: «قرارداد موقت ملغی باید گردد»، «شرکت پیمان‌کاری، نابود باید گردد»، «مزدور سرمایه‌دار حیا کن، کارگر رو رها کن»، «تغییر قانون کار، نابودی کارگر است»، «وزیر کار حیا کن، قانون کار رو رها کن»، «کارگر کارگر، اتحاد اتحاد»،

آزادی آیت نیافر فعال کارگری با قرار وثیقه ی یکصد میلیون تومان

بر اساس خبر ارسالی به کمیته هماهنگی، آیت نیافر فعال کارگری و عضو کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری غروب شنبه ۲۱ ابانماه ۹۰ با قرار وثیقه ی یکصد میلیون تومانی از زندان اوین آزاد شده است. آیت نیافر که به دلیل تصادف سنگینی که چند ماه پیش داشته است به شدت به لحاظ جسمی و عصبی دچار مشکل شده است تا جایی که در موارد زیادی دچار فراموشی شده است به هیچ وجه امکان تحمل حبس و گذراندن شرایط زندان و بازجویی را نداشته و ندارد. وی در مدت زندان و حبس از ناراحتی های جسمی و به ویژه در سیستم اعصاب رنج می برد.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ضمن تبریک آزادی آیت نیافر خواهان بسته شدن فوری پرونده ی امنیتی - قضایی این کارگر فعال می باشد.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری 23 آبان ۱۳۹۰

«کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری» نیز حضور داشتند. این افراد در جریان این تجمع با کارگران به گفت و گو پرداختند و سعی کردند در حد توان به آگاه سازی در مورد تغییر قانون کار بپردازند و دفترچه هایی با عنوان «تغییرات قانون کار حمله ای جدید به معیشت کارگران» را بین کارگران پخش کردند.

این تجمع ساعت ۱۰:۳۰ صبح به پایان رسید و مسئولین خانه ی کارگر محل را ترک کردند، اما کارگرانی که به تمام شدن این تجمع و شکل برگزاری آن معترض بودند، تا ساعتی بعد نیز مقابل مجلس ماتدند و اعتراض خود را به بی توجهی نمایندگان مجلس و مسئولین به خواسته های شان اعلام کردند.

همچنین مأموران امنیتی در حاشیه ی این مراسم سه نفر از کارگران را به بهانه ی عکس برداری بازداشت کردند که با اعتراض متحدانه ی سایر کارگران در نهایت مجبور به آزاد کردن آنان شدند.

کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

29 آبان ماه 1390

از اعتصاب و مبارزه ی کارگران تولید روغن نخل در کلمبیا پشتیبانی می کنیم

درصد)، برای شکستن استعدادهای نهفته در دوزخ آحاد بشر مصرف گردد.

بر این اساس ما فعالین کارگری و کارگران فراری از جهنم جمهوری اسلامی سرمایه داری ایران، که برای رساندن ندای کارگران در ایران به شما همطبقه های جهانی مان، در نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران در خارج کشور گرد آمده ایم، ضمن ارج-گذاری به مبارزه و اعتصاب بر حق و انسانی شما، از شما پشتیبانی کرده و هر گونه تعرض و تجاوز به حقوق حقه ی شما را به خود دانسته و شدیداً آنرا محکوم می کنیم. ما به سرمایه داران، دولت کلمبیا و نیروهای سرکوبگر انتظامی و پلیسی با انفورم و بدون انفورم شان اخطار می کنیم که دست از سرکوب بردارند و به جای آن از خواست های انسانی شما، تبعیت نموده و به آنها گردن نهند. ما اطمینان داریم که مبارزه و اعتصاب شما در این مبارزه ی جهانی بی تأثیر نیست، زیرا که شما بر علیه شیوه ای از استثمار بلند شده اید، که دیگر کشوری و منطقه ای و حتا قاره ای نیست، بلکه جهانی است. اگر نتوانیم با گسترش دادن مبارزه و سازمان یابی صنفی و سیاسی خویش سرمایه داران را بعقب نشینی واداریم سرمایه داران و دولت هایشان با در پیش گرفتن این نوع شیوه ها ما را به فلاکت و نابودی خواهند کشاند. ما را در کنار خود و از خود بدانید. درود ما نهادهای همبستگی و طبقه ی کارگر در ایران نثار شما باد.

زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر
زنده باد مبارزه، زنده باد آزادی
نابود باد نظام سرمایه داری جهانی
نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران- خارج کشور

سرنوشتی جهانی ما کارگران را می رساند. اگر شما رفقای عزیز کارگر در کلمبیا با پرورش اجبر شده های شرکت و نیروهای سرکوبگر در لباس نظامی، پلیسی و لباس شخصی روبرو هستید، این در مورد ما کارگران در ایران نیز صادق است. زیرا که دولت های سرمایه داری در همه جا از همین شیوه و متد ها برای سرکوب کل طبقه ی کارگر جهان و توده ی معترض استفاده می کنند. این شیوه ها نیز فقط در کلمبیا و ایران مورد بهره برداری است، بلکه امروزه جهانی شده اند. در کشورهایی همچون عراق و افغانستان در کنار این همه نیروی نظامی ی رسمی آمریکا، خود دولت ارتجاعی عراق و همچنین دولت های دیگر سرمایه داری، شرکت های استخدام مزدور لباس شخصی (بلک واتر و...) هزاران نیروی لباس شخصی را به جان کارگران و نیروهای مترقی و حتا ارتجاعی رقیب انداخته اند. برای ادامه ی مبارزه و پیروز شدن در چنین جهانی، به یک همبستگی عمیق و همیشگی ی کارگری نیاز فوری است.

رفقای کارگر

مبارزه و اعتصاب شما در زمانی در جریان است که در سطح جهانی و در قلب سرمایه ی جهانی یعنی وال استریٹ آمریکا، شعار سرمایه جانی است و.. به فریاد میلیونها انسان جوان و مبارزه جو تبدیل شده. هم اکنون شعار انقلاب جهانی میدین و خیابان های را در حال تسخیر کردن است. طبقه ی ما، طبقه ی تولید کننده نعم مادی و معنوی جامعه ی کنونی، می تواند با ایجاد تشکلات صنفی سیاسی خویش و رهبری این جنبش، شعار انقلاب جهانی را به واقعیتی انکار ناپذیر تبدیل کرده و بساط استثمار انسان از انسان را بر چینه، دنیایی را بنا نهد که نعم مادی آن، به جای سرازیر شدن به جیب یک عده سرمایه دار (یک

رفقای کارگر درود بر شما

بر اساس خبر منتشره در سایت فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگران مواد غذایی، رستوران و هتل، کشاورزی و توریستی، و اعتراضنامه ای در این رابطه که از طرف این فدراسیون جهانی به دست ما رسیده است، شما کارگران تولید نخل در منطقه پرتو ویلجز کلمبیا دست به اعتصاب عمومی زده اید. علت اعتصاب را شما خودداری شرکت صاحب باغات نخل و ابزار آلات تولید روغن از بستن قرار داد دسته جمعی و تأمین شغل و نیز بر عهده نگرفتن تأمین جانی ی شما کارگران، اعلام نموده اید. چیدن نخل یکی از خطرناک ترین کارها است. ما می دانیم که کشور کلمبیا در رابطه با نقض حقوق شناخته شده کارگری در سطح جهان و کشتار کارگران فعال در امور اتحادیه ای و غیره نه تنها در آمریکای لاتین بلکه در سراسر جهان سرمایه داری، همواره رتبه اول و یا دوم را داشته و دارد. در چنین کشوری که با اوضاع کشور ایران نیز شباهت زیادی دارد، اعتصاب و مبارزه کاری سترگ و ستودنی است، چون خطرات عدیده ای از جمله اخراج، اذیت و آزار و حتا اعدام و به قتل رسیدن را در بر دارد. و اما اینکه صاحبان ابزار تولید از بستن قرار دادهای دسته جمعی اجتناب می کنند، این متدی است که نه فقط در کلمبیا بلکه در سراسر جهان، سرمایه داران و دولت هایشان برای استثمار بیشتر ما کارگران و از هستی ساقط کردن مان، پیشه کرده اند و به قانون اساسی شان تبدیل نموده اند. درست همزمان با اعتصاب شما، کارگران مجتمع های پتروشیمی در منطقه نفت و گاز خیز جنوب ایران نیز، برای همین خواست ها یعنی بر چیدن شرکت های پیمانکار و موقوف کردن قرار داد های موقت و سفید امضاء و بستن قرار دادهای رسمی دست به اعتصاب زده اند. این همان هم

تظاهرات جنبش "سیدنی را تسخیر کنیم" در سیدنی استرالیا

کارگری ایران - استرالیا در این تظاهرات شرکت جسته و همبستگی خود را با جنبش ضد سرمایه داری ابراز داشتند. شعار های این جنبش از جمله: "ما ۹۹ در صد هستیم، دموکراسی سرمایه داری مرده است، مفتخوران یک در صد هستند"، بود. این تظاهرات تا ۴ بعد از ظهر ادامه داشت.

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا
۵/۱۱/۲۰۱۱

proletarianunite@gmail.com

جهان و با موضوعات بسیار متعددی شروع شد که اکثر موضوعات بر سر غارت شرکت ها و چاپیدن مردم و کسب سودهای میلیاردری و به فقر کشاندن مردم و ... دور می زد. زنده بودن موضوعات مطرح شده و موضوع گیری های نسبتاً خوب بیش تر سخنرانان مورد تشویق حاضرین قرار گرفت. در ساعت ۱۲،۳۰ دقیقه راهپیمایی آغاز شد در این راهپیمایی حدود ۴ هزار نفر شرکت کردند که از گروه های مختلف اجتماعی در آن شرکت داشتند. راهپیمایان مسیر تاون هال تا "مارتین په لیس" جایی که پلیس به "سیدنی را اشغال کنیم" حمله کرده بود، را پیمودند. در مارتین په لیس تظاهرات و سخنرانی و توضیحات سازماندگان حرکت امروز ادامه یافت.

پلیس امروز به تعداد بسیار زیادی از طریق رنجرها، پلیس های اسب سوار و ... منطقه تحت کنترل گرفته بود. تعداد کمی از ایرانیان و هواداران این جنبش و کمیته همبستگی با جنبش

روز شنبه ۵ نوامبر از ساعت ۱۲ ظهر بوقت سیدنی استرالیا تظاهراتی به فراخوان "سیدنی را تسخیر کنیم"، علیه زورگویی و چپاول شرکت های تجاری و غیره انجام گرفت. در استرالیا نیز "سیدنی را اشغال کنیم" همراه با حرکتی که از "وال استریت را اشغال کنیم" شروع شد و در هماهنگی با آن مدتی است که مشغول فعالیت است. پلیس هفته گذشته در قلب سیدنی در محله: "مارتین په لیس" با هجوم شبانه به متحصنین که در برابر بانک مرکزی استرالیا حضور داشتند اجازه ادامه تحصنین را نداد. اما خشونت پلیس در شهر ملبورن و درگیری با متحصنین بسیار شدیدتر بود.

این تظاهرات از مقابل "تاون هال" سیدنی با سخنرانی تعدادی از نمایندگان نهادهای مختلف از جمله اتحادیه های کارگری، فدراسیون معلمان، نمایندگان احزاب و سازمان های سیاسی چپ و دموکرات در دفاع از پناهندگی، علیه حضور استرالیا در لشکرکشی های نظامی در

آخرین خبر از وضعیت علی

علی نجاتی که روز ۲۱ آبانماه، برای ارائه مدارک پزشکی دال بر بیماری به دادگاه مراجعه کرده بود دستگیر و به زندان دزفول فرستاده شد، هم اکنون در وضعیت بسیار نامناسب جسمی به سر می برد.

خبر منتشره توسط کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری حاکی است، فعال کارگری علی نجاتی به دلیل هوای آلوده ناشی از ازدحام و استعمال بسیار زیاد دخانیات در بند محل نگهداریش دچار مشکلات تنفسی، سردرد و کاهش فشار خون گردیده است. پزشک زندان نیز پس از انجام آزمایش های پزشکی اعلام کرده است وضعیت سلامتی علی نجاتی خطرناک می باشد و همانند سایر پزشکان از جمله پزشک قانونی طی نامه ای به ضرورت خروج هر چه سریعتر وی از زندان تاکید نموده است. علی نجاتی دچار مشکلات جدی قلبی بوده و در شرایط جسمی بسیار بحرانی بسر می برد و هر روز ماندن در زندان برای او عواقب جسمی بسیار خطرناکی به همراه خواهد داشت. در بخش پایانی خبر مذکور، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری خواستار آزادی فوری و بی قید و شرط علی نجاتی شده است و مقامات قضایی را مسئول مستقیم عواقب ناشی از شرایط زندان بر این کارگر زندانی دانسته است.

**رژیم جمهوری اسلامی
مسئول سلامتی و جان علی
نجاتی است**

رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی بی توجه به تمامی اخطارها و تذکرات محافل کارگری درمورد وضعیت سلامتی علی نجاتی عضو هیئت

مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و حتی تا نیدیه ی پزشکی دال بر عدم توانائی وی برای تحمل یک سال دیگر زندان تحمیلی، روز ۱۲ نوامبر ایشان را که برای ارائه مدارک پزشکی اش به دادگاه مراجعه کرده بود، دستگیر و زندانی نمود.

این عمل جنایتکارانه، نهایت سببیت و کینه توزی این رژیم ضد بشری حامی سرمایه را می رساند که برخلاف تمام قوانین بین المللی و اصول انسانی، حتی از محبوس کردن یک فعال کارگری با چنین وضعیت جسمی و عواقب خطرناک ناشی از بیماری هایش، خود داری نمی کند.

ما ضمن اینکه اساساً صدور حکم زندان برای علی نجاتی (اکنون برای دومین بار و به مدت یک سال) و دیگر فعالین کارگری و سایر جنبش های اجتماعی را باطل و نادرست میدانیم، خواهان لغو آن و آزادی فوری و بدون قید و شرط علی نجاتی هستیم. ما رژیم جمهوری اسلامی و مشخصاً قاضی و دادستان این پرونده را مسئول سلامتی و جان علی نجاتی می دانیم.

**دست رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی
از سرفعالین جنبش کارگری کوتاه!**

۱۵ نوامبر ۲۰۱۱

**نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران
- خارج کشور**

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

کانون همبستگی کارگران ایران و کانادا -

kanonhambastegi@gmail.com

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران -

proletarianunite@gmail.com استرالیا

همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران -
فرانسه ssiran@yahoo.fr

کانون همبستگی با کارگران ایران -
فرانکفورت و حومه

kanoonhf_2007@yahoo.de

کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران -
هانوفر kanon.hannover@yahoo.de

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

isask@comhem.se

کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ
kanounhambastegi@gmail.com

انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

info@ijcwa.com

شبکه همبستگی کارگری

iranwsn@fastmail.fm

کمیته حمایت از کارگران ایران تورنتو کانادا

toronto_committee@yahoo.ca

کانون همبستگی با کارگران در ایران - ایالت
نورد راین وستفالن (آلمان)

solidarity.labor@googlemail.com

iran.turkey.workers@gmail.com

کمیته همبستگی کارگران ایران و ترکیه

اتحاد چپ ایرانیان -

واشنگتن leftalliance@yahoo.com

Kargar61@web.de نهاد همبستگی با

جنبش کارگری ایران - هامبورگ

**علی نجاتی
را آزاد
کنید!**

در صورت عدم رسیدگی مسئولین، رضا شهابی از ابتدای آذرماه دست به اعتصاب غذا خواهد زد - خبر شماره ۲۰

رضا شهابی کارگر زندانی در بند ۲۰۹ زندان اوین روز یکشنبه ۲۹ آبانماه به کلینیک شهید عراقی واقع در خیابان شهید عراقی اعزام شد و دکتر پیمان گودرزی پس از معاینه و دیدن ام.آر.آی که پیش-تر از او گرفته شده بود، اعلام کرد که غضروف مابین مهره-های ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ ستون فقرات او از بین رفته و این مهره-ها بر روی عصب فشار وارد می-کنند و احتمال پاره شدن اعصاب و در نتیجه از کار افتادن دست و پای چپ رضا بسیار زیاد است. بر همین اساس دکتر دستور داده است تا او به صورت اورژانسی در بیمارستان بقیه‌الله بستری و عمل شود و طول مدت درمان برای این عمل را در حدود ۶ ماه اعلام کرده است.

رضا شهابی در تماسی که با خانواده خود گرفت عنوان کرد که: «دیگر توان تحمل این بلاتکلیفی را ندارم و با توجه به وضعیت وخیم جسمانی و درد شدید در ناحیه-ی ستون فقرات، کمر، گردن و دست و مشکلات کلیه و قلب، اگر به سرعت به وضعیت من رسیدگی نشود از ابتدای آذرماه دست به اعتصاب غذا خواهم زد و تا روشن شدن تکلیف-ام به آن ادامه خواهم داد.» او در ادامه صحبت-هایش به این اشاره کرد که: «حرف-هایی را که اکنون مردم در سراسر جهان می-زنند و می-گویند ما ۹۹ درصد

زحمتکش جامعه هستیم را ما از سال ۸۴ می-زدیم، حال چگونه است که مسئولین از این اعتراضات حمایت می-کنند و من را دقیقاً به دلیل گفتن همین حرف ها ۱۹ ماه است که بازداشت غیرقانونی کرده-اند. مگر من قاچاقچی هستم یا از دیوار کسی بالا رفته-ام؟ مگر تا کنون جز دفاع از حقوق صنفی کارگران کار دیگری کرده-ام که مستحق ماه-ها زندان و تازه آن هم بدون محاکمه باشم؟! در این مدت که این جا بودم دزدها و قاچاقچی-ها آمدند و رفتند، اما من هنوز بلاتکلیف در زندان مانده-ام!»

در ادامه خانواده و آشنایان رضا با توجه به وضعیت وخیم-اش و عوارض خطرناکی که اعتصاب در این شرایط جسمانی به دنبال دارد، تلاش کردند تا او را از اعتصاب غذا منصرف کنند. اما رضا شهابی که دیگر از این همه بی-حقوقی و بلاتکلیفی جان به سر شده بود در جواب گفت: «در صورت عدم پاسخ-دهی مسئولین، از ابتدای آذرماه دست به اعتصاب خواهم زد و تا روشن شدن تکلیف-ام به آن ادامه خواهم داد، حتی اگر به قیمت جان-ام تمام شود.» رضا شهابی کارگر و عضو هیات-مدیره-ی سندیکای کارگران شرکت واحد که از ۲۲ خرداد ۸۹ در بازداشت است، تنها به دلیل دفاع از

حقوق کارگران دستگیر شده و این همه مدت تحت فشار و انزیت قرار گرفته و با وجود مشکلات و عوارض و دردهای شدید جسمی، تا کنون هیچ یک از اتهامات کذب وارد شده از سوی بازجو (کارشناس) را نپذیرفته است و با وجود این که ۱۲ ماه است پرونده-اش به دادگاه انقلاب رفته، هنوز هیچ جواب مشخصی نگرفته است.

خبر شماره ۲۰ درباره-ی رضا شهابی - ۲۹ آبانماه ۹۰

گزارش برگزاری دومین مجمع عمومی و انتخابات امور صنفی استادکاران و کارگران ساختمانی کامیاران

اولین مجمع انجمن عمومی امور صنفی استادکاران و کارگران ساختمانی در تاریخ ۱۳/۸/۱۳۹۰ برگزار شد که در انتها به دلیل ترک مجمع از سوی کارگران معترض به شیوه‌ی برگزاری مجمع و انتخاب نمایندگان، اداره‌ی کار ناچار شد این مجمع را به هفته‌های آینده موکول نماید.

به همین منظور دومین جلسه در تاریخ ۲۰/۸/۱۳۹۰ ساعت ۴ بعد از ظهر با حضور حدود ۴۱ نفر از استادکاران و کارگران ساختمانی در مسجد محمد رسول الله شهر ستان کامیاران برگزار شد و ساعت ۵:۲۰ بعد از ظهر پایان یافت. بنابه گزارش یکی از شرکت کنندگان، جلسه بدون هماهنگی وبدون هیچگونه توضیحی در مورد اساسنامه، توسط هیئت موسس انتصابی شروع به کار کرد. ابتدای جلسه چند نفر از کارگران به طور جدی از هیئت موسس در مورد اهداف انجمن،تامین کار، بیمه و اعتراض به حضور

کارگران غیر بومی استانهای مجاور با وجود آمار بیکاری در استان و بی برنامه بودن سازمان فنی و حرفه ای سوال نموده وبه عدم توجه سازمان فنی و حرفه ای در صدور گواهی فنی کار به استاد کاران بشدت اعتراض نمودند

نفر از افراد مورد تایید آنها رای بدهند که این امر باعث تعجب در میان کارگران و استاد کاران حاضر در جلسه شد.

کارگران پیشنهاد نمودند که از میان خود کارگران، نمایندگان را پیشنهاد می دهند که این امر با واکنش شدید هیئت موسس انتصابی روبرو شده و آنها اعلام کردند که افراد هیئت موسس باید صلاحیت نمایندگان را از طریق سازمان مربوطه تایید نمایند تا هیچگونه سابقه کیفری و سیاسی نداشته باشند.

اما با وجود مخالفت تعداد زیادی از کارگران، انتخابات فرمایشی برگزار شد که در انتها ۴ نفر به عنوان نمایندگان کارگران و استادکاران انتخاب شدند. کارگران و استادکاران با پی بردن به این مسئله که نمایندگان انتخابی این چنین مجمع ای، نماینده واقعی کارگران نمی باشد، بعد از انتخابات فرمایشی فوق، با اعلام اینکه این تشکل نماینده واقعی آنان نیست جلسه را ترک و اعلام نمودند که در جلسات آینده آن مجمع شرکت نخواهند نمود.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری

۲۶ آبان ۱۳۹۰

و همچنین اعتراض شدید خود را مبنی بر اینکه این سازمان با بیگاری کشیدن از استاد کاران جهت جابجایی اشیاء ونظافت اطراف سازمان برای آنها گواهی تاییدیه حرفه ای کار صادر می کند، نشان دادند.

از میان هیئت موسس انتصابی شخصی که به عنوان رئیس هیئت موسس خود را معرفی کرد بدون هیچگونه توضیح و یا پاسخی به سوال ها، با دستپاچگی به کارگران پیشنهاد نمود که در رای گیری شرکت نمایند وبه چهار